

spekteres. For Danmark forekommer det mig i hvert Fald skæbnesvangert ikke at respektere Flensborgs Afstemning. Som bekendt er det store Flertal af Flensborgs Befolkning tysktalende; men dette var ogsaa Tilfældet før 1864, og den Gang maatte Flensborg absolut betegnes som en dansk By. Ved Rigsdagsvalget i 1867 mødte den som bekendt endnu med et Flertal af danske Stemmer“. Jeg fremhæver her, at der var et Flertal af danske Stemmer i Flensborg i 1867, og jeg mener, at man med Rette kan henpege paa dette som Vidnesbyrd om, at Flensborg da var en dansk By. Men hvad var der da af danske Stemmer? Der var 53 pCt. mod 47 pCt., og dog kalder vi med Rette Flensborg den Gang for en dansk By. Men saa maa vi ogsaa opretholde en lignende Maalestok nu. — „Hvis nu Flensborg frivilligt slutter sig til os, vil vi hilse dette med dyb Glæde, idet vi da har Lov til at gaa ud fra, at Flensborg atter ønsker at blive en dansk By, medens det modsatte vilde være Tilfældet, hvis Byens Flertal havde erklæret sig for vedblivende Tilslutning til Tyskland“. Dette er dog uimodsige- lig klart og sandt. — „Dette Forhold, om Flensborg kommer frivilligt til os eller ikke, er derfor af den største Betydning, naar vi tænker paa de betydelige politiske og administrative Opgaver, som venter Danmark ved Tilslutning af et saa betydeligt tysktalende Element. Men Anneksionen af Flensborg, dens Inkorporering i Danmark mod Borgernes egen Villie vil ogsaa være en skæbnesvanger Beslutning, enten vi stiller det i Forhold til Retfærdighedsprincippet eller til, hvad der maa betragtes som klog Politik fra Danmarks Side“. Her siger jeg netop, hvad jeg mener med Anneksion af Flensborg, hermed mener jeg dens Inkorporering i Danmark mod Borgernes egen Villie. Det er ikke den Jord, hvorpaa Flensborg ligger, det er ikke de flensborgske Huse og Gader, vi skal have ind i Danmark, det er de flensborgske Borgere. Og de skal have Lov til gennem Afstemningen at raade efter deres egen Villie, om de vil til Danmark, eller om de vil blive ved Tyskland, og hvis vi tager dem mod deres Villie, saa annekterer vi dem.

Jeg siger derefter: „Hvis vi ser det fra et Retfærdighedssynspunkt, vilde Danmark have krænket selve det Retfærdighedsprincip, som ligger til Grund for Kravet om Folkeafstemningen, og hvis vi ser det ud fra et politisk Synspunkt, vilde Danmark have mistet netop det Argument, som vi af Hensyn til Fremtiden skulde have ved at grunde Genforeningen paa vedkom-

mende Befolknings frie Tilslutning. Ingen Politik vil være vanskeligere at forsvare i Fremtiden end at kræve en Afstemning og derefter sætte dens Resultat til Side, naar det ikke var til Gunst for en selv“. Dette sidste skulde det ærede Medlem, som stiller Forespørgselen i Dag, have tænkt paa, da han var i Paris. Thi at komme til Pariserkonferencen og anmode om at faa Afstemning, Afstemning ogsaa i Flensborg, og saa ikke at ville respektere denne Afstemning, men paa Forhaand at ville sætte den til Side, hvis Omstændighederne paa nogen Maade muliggør det, det er vist ikke nogen Fremgangsmaade, som man kan vente vil blive højt værdsat dernede.

Hvad nu selve Fredstraktaten angaar, er det højest besynderligt, at man fra den Side, som det ærede Medlem tilhører, gør sig saa ivrig til Talsmand for at faa 2den Zone, hvordan der saa end afstemmes dernede, faa 2den Zone med under alle Omstændigheder. For det er jo Standpunktet. Jeg tror ikke, at det er den ærede Forespørgers Standpunkt, thi han kan vel ikke komme saa langt ud, men det er Standpunktet for det Parti, han tilhører. Jeg maa antage, at han er uenig med sit Parti paa dette Punkt, han er heller ikke gaet saa vidt i sine Udtalelser og kunde det vanskeligt efter de Udtalelser, han har fremsat offentlig her og overfor Fredskonferencen, og ligeledes efter Udtalelser af det ærede Medlem, som snart vil foreligge offentligt, naar Referaterne fra de lukkede Møder paa Rigsdagen om det sønderjyske Spørgsmaal bliver offentliggjort, saaledes som det blev besluttet under Folketingets Møde forleden Dag. Dermed vil da foreligge Bevis for en helt anden Anskuelse hos den ærede Forespørger end den, som hævdes af det konservative Folkeparti, der i sin Beslutning paa Landsmødet i Aarhus den 9. Oktober i Aar udtalte, at Flensborg nu under alle Omstændigheder maa ønskes genforenet med Danmark. „Under alle Omstændigheder“, altsaa ganske uanset, hvordan Afstemningen falder ud i selve Flensborg, og ganske uanset, hvordan Afstemningen falder ud i Egnen omkring Flensborg, under alle Omstændigheder vil det konservative Folkeparti — naturligvis med Undtagelse af den ærede Forespørger i Dag — have Flensborg tilbage til Danmark.

Jeg staar fuldt ud paa Fredstraktatens Grund. Dette, har jeg udtalt i det høje Folketing, er saa selvfølgelig, at det er vanskeligt at forstaa, at det skal være nødvendigt udtrykkelig at erklære det. Men naar man fra anden Side vil referere